

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ewaen Fred Ogieriakhi

Strona pozwana: Minister for Justice and Equality, Irlandia, Attorney General, An Post

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, powinien być interpretowany w ten sposób, że obywatela państwa trzeciego, który nieprzerwanie przez okres pięciu lat przed dniem transpozycji tej dyrektywy przebywał w jednym z państw członkowskich w charakterze małżonka obywatela Unii będącego pracownikiem w tym państwie członkowskim, należy uważać za osobę, która nabyła prawo stałego pobytu przewidzianego w tym przepisie, nawet jeżeli w trakcie tego okresu małżonkowie zdecydowali się rozstać i zamieszkać z innymi partnerami, a lokal zajmowany przez rzonego obywatela nie był mu od tej pory zapewniony lub udostępniony przez jego małżonka będącego obywatelem Unii.
- 2) Okoliczność, że w ramach skargi odszkodowawczej wniesionej w związku z naruszeniem prawa Unii sąd krajowy uznał za konieczne wystąpienie z pytaniem prejudycjalnym dotyczącym prawa Unii rozpatrywanego w postępowaniu głównym, nie może być uważana za czynnik decydujący przy ustalaniu, czy ma miejsce oczywiste naruszenie tego prawa przez państwo członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 189 z 29.6.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 17 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Regionale per la Toscana – Włochy) – Equoland Soc. coop. arl przeciwko Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

(Sprawa C-272/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienie przywozu towarów przeznaczonych do objęcia procedurą składu innego niż skład celny — Obowiązek fizycznego wprowadzenia towarów do składu — Nieprzestrzeganie — Obowiązek zapłaty podatku VAT, pomimo że został on już uiszczony w drodze odwrotnego obciążenia)

(2014/C 315/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Equoland Soc. coop. arl

Strona pozwana: Agenzia delle Dogane – Ufficio delle Dogane di Livorno

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2006/18/WE z dnia 14 lutego 2006 r. w brzmieniu wynikającym z art. 28c szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przepis ten nie stoi na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu uzależniającemu przyznanie przewidzianego przez nie zwolnienia z zapłaty podatku od wartości dodanej w przywozie od fizycznego wprowadzenia do składu podatkowego dla celów tego podatku towarów, które są przedmiotem przywozu i są przeznaczone do tegoż składu.
- 2) Szóstą dyrektywę 77/388, zmienioną dyrektywą 2006/18 należy interpretować w ten sposób, że zgodnie z zasadą neutralności podatku od wartości dodanej rzeczona dyrektywa stoi na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, na którego podstawie państwo członkowskie wymaga zapłaty podatku od wartości dodanej w przywozie, chociaż został on już uregulowany w drodze odwrotnego obciążenia poprzez wystawienie faktury wewnętrznej i wpis w ewidencji zakupów i sprzedaży podatnika.

(¹) Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 10 lipca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingborgs tingsrätt – Szwecja) – postępowanie karne przeciwko Larsowi Ivanssonowi, Carlowi-Rudolfowi Palmgrenowi, Kjellowi Otto Pehrssonowi, Håkanowi Rosengrenowi

(Sprawa C-307/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Rynek wewnętrzny — Dyrektywa 98/34/WE — Artykuł 8 ust. 1 akapit trzeci — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych — Pojęcie „przepisu technicznego” — Kury nioski — Skrócenie pierwotnie przewidzianego harmonogramu wejścia w życie przepisu technicznego — Obowiązek notyfikacji — Warunki — Rozbieżności między wersjami językowymi)

(2014/C 315/24)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Helsingborgs tingsrätt

Strony w głównym postępowaniu karnym

Lars Ivansson, Carl-Rudolf Palmgren, Kjell Otto Pehrsson, Håkan Rosengren

Sentencja

- 1) Data ostatecznie przyjęta przez organy krajowe jako data wejścia w życie środka krajowego takiego jak ten sporny w postępowaniu głównym, nakazującego umieszczenie kur niosek w systemach hodowli, które odpowiadają potrzebom tych zwierząt w odniesieniu do gniazd, grzęd i kąpielni piaskowych, i mającego na celu zapewnienie niskiego poziomu ich śmiertelności i zaburzeń ich zachowania, podlega obowiązkowi przekazania Komisji Europejskiej, przewidzianemu w art. 8 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 98/48/WE z dnia 20 lipca 1998 r., jeżeli zmiana harmonogramu wdrożenia wskazanego środka krajowego miała rzeczywiście miejsce i jeżeli ma ona istotny charakter, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Jeżeli skrócenie harmonogramu wdrożenia krajowego przepisu technicznego podlega obowiązkowi przekazania Komisji Europejskiej, przewidzianemu w art. 8 ust. 1 akapit trzeci dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 98/48, niedokonanie takiej notyfikacji pociąga za sobą brak możliwości stosowania tego środka krajowego, a zatem na środek ten nie można powoływać się wobec jednostek.

(¹) Dz.U. C 215 z 27.7.2013.